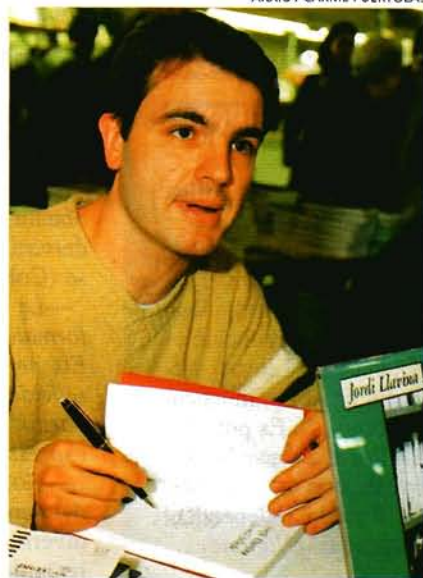

Amb brevetat i ironia

ARXIU / CARME PUÉRTOLAS

En aquest primer llibre de creació *La mà tallada*, el crític literari Jordi Llavina fa servir l'atzar i la ironia com a bons vehicles per parlar del nostre món contemporani. La diversitat de situacions i enfocaments permet a l'autor endinsar-se en les múltiples i diverses cares de les relacions humanes.

Jordi Llavina, conegut sobretot com a crític literari en la premsa i en la ràdio, ha decidit, ara, provar sort en el món de la creació literària, i ho ha fet amb un recollecció de relats molt heterogeni, amb el títol suggerent de *La mà tallada* que ofereix una gran quantitat de temes i enfocaments. Des d'un primer moment constatem que Llavina domina el difícil art de l'escriptura, que té imaginació i fa progressar els relats amb una tècnica eficaç, més juganera que no subtil. Però també es nota que molts textos són exercicis

d'escriptura, temptatives de crear en la diversitat de recursos i perspectives una veu personal. Però les pàgines irregulars no haurien d'eclipsar els relats més reeixits que també conté el llibre.

El que unifica els relats del llibre és, sens dubte, l'humor, la malícia amb què són tractats els personatges i les situacions de la vida ordinària. L'atzar, l'imprevist permeten a l'autor desplegar un ampli ventall d'efectes irònics, com es veu en dos dels contes més rodons, titulars *Esparadrap*. En altres,

l'irreal aclapara les desgràcies dels personatges conduint-los situacions rocambolesques i surreals. El temes són, entre altres, les múltiples relacions humanes, una aproximació mordaç als temes literaris i a les relacions entre escriptors i crítics, els estralls del temps en els matrimonis que motiva *Sobre la infidelitat*, un dels relats millor resolts del recull. Tot plegat, el llibre ens mostra un escriptor que controla bé l'escriptura i té un to personal, però a qui li cal controlar més el resultat final de les seues propostes. **Francesc Calafat**